

ΕΞΑΦΑΝΙΣΜΕΝΟΣ - MADRE

Σκηνοθεσία: Ροντρίγκο Σορογκόγιεν
Σενάριο: Ροντρίγκο Σορογκόγιεν, Ιζαμπέλ Πένια
Ηθοποιοί: Μάρτα Νιέτο, Ζιλ Ποριέ,
 Άλξ Μπρέντεμουλ, Αν Κοσινί,
 Φρεντερίκ Πιερό.

Φωτογραφία: Αλεχάντρο ντε Πάμπλο
Μοντάζ: Αλμπέρτο ντελ Κάμπο
Μουσική: Ολιβιέ Αρσόν
Χώρα: Ισπανία, Γαλλία (Έγχρωμη)
Διάρκεια: 128'

Πρώτη προβολή: 7.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: 9.30 μ.μ.

Διακρίσεις: 5 Βραβεία και 14 Υποψηφιότητες
 Cinema Writers Circle Awards, Spain 2020, Βραβείο
 Καλύτερης Ηθοποιού, Μάρτα Νιέτο
 José María Forqué Awards 2020, Βραβείο Καλύτερης
 Ηθοποιού
 Sant Jordi Awards 2020, Βραβείο Καλύτερης Ηθο-
 ποιού
 Seville European Film Festival 2019, Βραβείο Καλύ-
 τερης Ηθοποιού
 Venice Film Festival 2019, Βραβείο Καλύτερης
 Ηθοποιού

Δέκα χρόνια έχουν περάσει από την εξαφάνιση του εξαχρονου γιου της Έλενα σε μια ακτή της Γαλλίας. Εκείνη, έχοντας εγκαταλείψει τη Μαδρίτη, δουλεύει πλέον σε ένα εστιατόριο στην ίδια παραλία κι έχει αρχίσει να αφήνει πίσω της το τραγικό συμβάν. Όλα όμως θα αλλάξουν όταν γνωρίσει έναν έφηβο που της θυμίζει έντονα τον χαμένο της γιο.

Μια οσκαρικά υποψήφια μικρού μήκους διασκευ-

άζεται σε ένα αγωνιώδες ψυχολογικό δράμα πάνω στην απώλεια, την ανάγκη για επικοινωνία και την κοινωνική προκατάληψη από τον βιρτουόζο δημιουργό του «Εκπρωτου»

Μεγάλη ταινία, σχεδόν αριστούργημα. Οπου παραγμένη μητέρα συνάπτει περίεργη σχέση με αγόρι στην ηλικία του νεκρού παιδιού της! Δ. Δανίας

Ανάμεσα στα «Κανείς δεν Μπορεί να μας Σώσει» (2016) και «Ο Έκπρωτος» (2018), τα οποία τον ανέδειξαν διεθνώς ως το πιο ελπιδοφόρο νέο όνομα του ισπανικού σινεμά, ο **Ροδρίγο Σορογκογιέν γύρισε την υποψήφια για Όσκαρ μικρού μήκους «Madre»**. Μια άσκηση ύψους που **κόβει την ανάσα** με τη σκηνοθετική δεξιοτεχνία της, καθώς παρακολουθούμε σε μονοπλάνο και πραγματικό χρόνο την απέλπιδα προσπάθεια της Έλενα να συνομιλήσει στο τηλέφωνο με τον εξάχρονο γιο της. Αυτή βρίσκεται στο διαμέρισμά της στη Μαδρίτη, ενώ εκείνος σε διακοπές με τον πατέρα του στη Δυτική Γαλλία. Μόνο που στο τηλέφωνο ο μικρός Ιβάν της λέει πως βρίσκεται εντελώς μόνος του σε μια παραλία, ένας άγνωστος άντρας πλησιάζει και η μπαταρία του κινητού τελειώνει, με την ένταση να ανεβαίνει ιλιγγιωδώς και όλα να καταλήγουν σε μια δυσσοίωνα εκκρεμότητα.

Ο Σορογκογιέν ξεκινά τον «Εξαφανισμένο» με ολόκληρη τη 17λεπτη μικρού μήκους, στο τέλος της οποίας μεταφερόμαστε δέκα χρόνια μετά. Με αξιοθαύμαστη σεναριακή οικονομία πληροφορούμαστε πως η Έλενα έχει πλέον μετακομίσει στη γαλλική ακτή

όπου χάθηκε ο Ιβάν και δουλεύει σε ένα εστιατόριο. Συζεί με κάποιον και μοιάζει να έχει αφήσει πίσω της το παρελθόν, μέχρι που πιάνει φιλιές με έναν 16χρονο Γάλλο ο οποίος καταλαβαίνουμε πως της θυμίζει τον γιο της.

Συντηρώντας την πιθανότητα να είναι αυτός, η ταινία παραμένει στα αβέβαια νερά του ψυχολογικού θρίλερ και κάνει δειλά μα στέρεα βήματα προς κάτι βαθύτερο και σαφώς δραματικότερο. Έτσι, ενώ η ευέλικτη κάμερα, οι υποβλητικές σιωπές, η παρουσία του ωκεανού ως ρέον ντεκόρ και τα γεμάτα νόημα βλήματα υποδουαλίζουν μια υπόγεια ένταση, η σχέση της Έλενα με τον νεαρό Ζαν αρχίζει να αποκτά εμμονικές, ανεξέλεγκτες διαστάσεις και να ανησυχεί τον περίγυρο. Το τι ακριβώς ζητά ο ένας από τον άλλο μένει διαρκώς εκκρεμές και ο **Σορογκογέν παραδίδει σεναριακά μαθήματα στο πώς αντιπαραβάλλει τους ήρωες μεταξύ τους** και τον καθέναν τους απέναντι σε γονείς, συντρόφους και φίλους που προσπαθούν μα αδυνατούν να καταλάβουν.

Ερωτήματα πάνω στη διαχείριση της θλίψης, στην απεγνωσμένη ανάγκη για επικοινωνία αλλά και στα ισχυρά κοινωνικά ταμπού (με σαφή ταξική διάθεση) εγείρονται, καθώς μια «παράταιρη» σχέση, η οποία δίνει νόημα στη ζωή δύο μοναχικών χαρακτήρων, καλείται να υπερβεί μια καθολική (και δικαιολογημένη;) προκατάληψη. Όπως και στον «Εκπτωτο», στον οποίο οι ηθικές επιλογές ενός απελπισμένου ανθρώπου τον βύθιζαν όλο και βαθύτερα σε υπαρξιακό αδιέξοδο, έτσι κι εδώ ο Σορογκογέν αποφασίζει να κορυφώσει το δράμα του με μια σειρά συμβιβαστικών και μάλλον εύκολων απαντήσεων. Οι ερωτήσεις του όμως ευτυχώς τις ξεπερνούν σε ανησυχητική οξύτητα, χαρίζοντας στην ταινία του μια κομψή, σκοτεινή και «διεστραμμένη» **γοητεία**.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Με αφετηρία το μοτίπλο υποψήφιο για όσκαρ μικρού του μήκους, το οποίο ενσωματώνει στην ολότητα του στα πρώτα 15 λεπτά του φιλμ, ο Ροντρίγκο Σορογκογιέν ξεκινά το “madre” με μια όλο και πιο έντονα κορυφούμενη αίσθηση αγωνίας και εσωτερικού τρόμου που καταλήγει σχεδόν τόσο ασφυκτική για τον θεατή όσο και για την ηρωίδα του: Η Έλενα βρίσκεται στο διαμέρισμα της στην Βαρκελώνη με την μητέρα της όταν το τηλέφωνο χτυπά και στην άκρη της γραμμής βρίσκεται ο δχρονος γιος της Ιβάν. Ο οποίος είναι σε διακοπές με τον πατέρα του, αλλά που τώρα όσο της μιλά είναι μόνος του, δίχως τον μπαμπά του. Σε μια παραλία όπου δεν υπάρχει κανείς άλλος και που ο μικρός Ιβάν δεν ξέρει να ονομάσει. Και ο ήχος της μπαταρίας που τελειώνει ακούγεται κάθε τόσο απειλητικά. Κι ένας άντρας έρχεται από μακριά προς το μέρος του. Ένας άντρας που ο Ιβάν δεν γνωρίζει και από τον οποίο η μητέρα του του λέει να τρέξει να κρυφτεί. Και το τηλέφωνο σβήνει.

Από αυτή την αρχή, μια ταινία θα μπορούσε να ακολουθήσει πολλές διαφορετικές διαδρομές, αλλά ο Ροντρίγκο Σορογκογιέν διαλέγει την λιγότερο εύκολη και μαζί την **πιο ενδιαφέρουσα**. Κάνοντας ένα άλμα στο χρόνο μας μεταφέρει δέκα χρόνια μετά στα δυτικά παράλια της Γαλλίας σε μια παραλία κοντά στο Μπιαρί-

τζ, μια παραλία σαν αυτή όπου ο Ιβάν εξαφανίστηκε κι όπου η Έλενα προσπαθεί να ξαναβρεί τον βηματισμό της ζωής της, ή ίσως να παραμείνει αφοσιωμένη στην μνήμη του γιου της. Δουλεύει σε ένα παραλιακό εστιατόριο, έχει έναν σύντροφο, αλλά μοιάζει να υπνοβατεί στην καθημερινότητά της, στοιχειωμένη ακόμη από το παρελθόν. Μέχρι την στιγμή που μια μέρα στην παραλία, βλέπει τον Ζαν, έναν δεκαεξάχρονο νεαρό που της θυμίζει τον γιο της και τον οποίο δεν μπορεί να βγάλει από το μυαλό της. Όταν εκείνος θα ανακαλύψει ότι τον ακολούθησε ως το σπίτι του όπου βρίσκεται σε διακοπές με την οικογένεια του από το Παρίσι, θα δειξει κι εκείνος ενδιαφέρον γι αυτή και σύντομα οι δυο τους θα έρθουν κοντά και θα δημιουργήσουν μια σχέση που θα ιδωθεί με καχυποψία τόσο από την οικογένεια του Ζαν, όσο κι από τον φίλο της Έλενα.

Η φύση αυτής της σχέσης και οι λόγοι που ο καθένας την αποζητά είναι σχεδόν τόσο ομιχλώδεις όσο και η τύχη του μικρού Ιβάν, αφού ο Σορογκογιέν δεν ενδιαφέρεται να κάνει μια ταινία που να προσφέρει εύκολες απαντήσεις ή γνώριμα αφηγηματικά σχήματα, μα να εξερευνήσει μια αχαρτογράφητη ψυχολογική περιοχή χτίζοντας ένα θρίλερ όπου η αγωνία είναι συναισθηματική και σχεδόν υπαρξιακή. Με ένα καλοκουρδισμένο σενάριο που σε αναγκάζει να προσπαθείς συνεχώς να μαντέψεις τι θα ακολουθήσει και σε κρατά σε μια συνεχή αμφιβολία για τις προθέσεις και τις πράξεις των ηρώων του, ο “Εξαφανισμένος” γίνεται μια σχεδόν μεταφυσική ταινία τρόμου και μια ακατάτακτη ιστορία αγάπης όπου η ηθική, τα πρέπει, οι ρόλοι ανατρέπονται.

Χτισμένη πάνω σε χαρακτήρες που μπορεί να μην καταλαβαίνεις μα που πιστεύεις απόλυτα, με σεκάνς που η κάθε μια διατρέπει την δική της συναρπαστική διαδρομή βυθίζοντας μας ακόμη πιο βαθιά σε μια γεμάτη αμφιβολίες και ασάφεια περιοχή η ταινία βρίσκει στην ερμηνεία της Μάρτα Νιέτο το αληθινό της κέντρο βάρους. Αποτελώντας έναν κάθε άλλο παρά αξιόπιστο οδηγό σε μια ταινία που στοχεύει ούτως ή άλλως να σε αποσταθεροποιήσει η Νιέτο μας παρασύρει σε έναν κλειστοφοβικό συναισθηματικό και ψυχολογικό κόσμο απ όπου η έξοδος δεν μοιάζει προφανής και που σε καμία περίπτωση δεν θα βγεις αλώβητος.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

RODRIGO SOROGOYEN

Σκηνοθέτης και Σεναριογράφος, έχει κερδίσει για τις ταινίες του 47 Βραβεία 40 Υποψηφιότητες, μεταξύ των οποίων και Όσκαρ καλύτερης ταινίας μικρού μήκους (Madre).

Φιλμογραφία

2020 Antidisturbios (TV Series), 2020 En casa (TV Series), 2019 Εξαφανισμένος, 2019 The Oscar Nominated Short Films 2019: Live Action (Short), 2018 Ο Έκπτωτος, 2017 Madre (Short), 2016 Κανείς δεν μπορεί να μας σώσει, 2015 Rabia (TV Series), 2014 El iluso (Short), 2012-2013 Frágiles (TV Series), 2013 Στοκχόλμη (co-director), 2010-2011 La pecera de Eva (TV Series), 2011 Vida loca (TV Series), 2010-2011 Impares premium (TV Series), 2008-2010 Impares (TV Series), 2008 8 citas.